

Środa, 25 marca 2009 r.

Umowa przejściowa o partnerstwie gospodarczym WE-Ghana

P6_TA(2009)0177

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym między Ghaną z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony

(2010/C 117 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Cancún⁽¹⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji rundy dauhańskiej po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.⁽²⁾, z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu⁽³⁾, z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA)⁽⁴⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy dauhańskiej po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu⁽⁵⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: planowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem⁽⁶⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących dauhańskiej agendy rozwojowej⁽⁷⁾ (DDA), z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym⁽⁸⁾, z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym⁽⁹⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i (WE) nr 1100/2006⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Ghaną z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony,
- uwzględniając umowę partnerską zawartą między państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
- uwzględniając Konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z kwietnia 2006 r., października 2006 r., maja 2007 r., października 2007 r., listopada 2007 r., maja 2008 r. i listopada 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XXIV,
- uwzględniając Deklarację ministerialną z szóstej sesji Konferencji Ministerialnej WTO, przyjętą w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,
- uwzględniając sprawozdanie i zalecenia grupy zadaniowej ds. pomocy na rzecz wymiany handlowej, uchwalone przez Radę Generalną WTO w dniu 10 października 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s.126.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0252.

Środa, 25 marca 2009 r.

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., w której określono milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową w celu wyeliminowania ubóstwa,
 - uwzględniając komunikat z Gleneagles, przyjęty przez grupę G8 w dniu 8 lipca 2005 r.,
 - uwzględniając Deklarację ministerialną z czwartej sesji konferencji ministerialnej WTO, uchwaloną w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 w związku z art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wcześniejsze stosunki handlowe Unii Europejskiej z krajami AKP, do 31 grudnia 2007 r. – które dawały krajom AKP preferencyjny dostęp do rynków UE bez zasady wzajemności – nie były zgodne z zasadami WTO,
- B. mając na uwadze, że EPA są zgodne z zasadami WTO i mają na celu wsparcie integracji regionalnej oraz propagowanie stopniowej integracji gospodarek krajów AKP z gospodarką światową, wspomagając tym samym ich zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy oraz przyczyniając się do globalnych wysiłków na rzecz eliminacji ubóstwa w krajach AKP,
- C. mając na uwadze, że zasady WTO nie wymagają od państw sygnatariuszy umów o partnerstwie gospodarczym wprowadzania liberalizacji w dziedzinie usług, inwestycji, rządowych zamówień publicznych, praw własności intelektualnej, konkurencji, ułatwień handlowych, ochrony danych, przepływu kapitału lub polityki fiskalnej oraz mając na uwadze, że negocjacje dotyczące tych kwestii powinny odbyć się wyłącznie jeżeli taka jest wola obydwu stron; mając na uwadze, że deklarowane przez EPA cele wzmocnienia rozwoju i zmniejszenia ubóstwa muszą zostać zrealizowane poprzez stopniowe i odpowiednio zaplanowane otwieranie handlu w oparciu o poziomy odniesienia dotyczące rozwoju, co może odegrać rolę we wspieraniu różnorodności rynkowej, wzrostu gospodarczego i rozwoju,
- D. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dni 26-27 maja 2008 r. podkreślono konieczność elastycznego podejścia przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego postępu i wezwano Komisję do zastosowania wszelkiej zgodnej z kryteriami WTO elastyczności i asymetrii, tak aby wziąć pod uwagę różne potrzeby i różny stopień rozwoju krajów i regionów AKP,
- E. mając na uwadze, że poprzednie systemy preferencji handlowych nie były w stanie znacząco przyczynić się do poprawy sytuacji gospodarczej w tych krajach,
- F. mając na uwadze, że przejściowe umowy o partnerstwie gospodarczym (IEPA) stanowią umowy dotyczące handlu towarami, których celem jest zapobieżenie zakłóceniom w handlu krajów AKP z Unią Europejską oraz że należy je uważać za rozwiązanie tymczasowe, dopóki trwają negocjacje nad zawarciem pełnej umowy o partnerstwie gospodarczym z regionem Afryki Zachodniej,
- G. mając na uwadze, że całkowite skutki reguł handlowych ustanowionych przez EPA mogłyby być o wiele większe od samej tylko likwidacji taryf celnych,
- H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 37 ust. 6 umowy z Kotonu państwa AKP mają prawo szukać rozwiązań alternatywnych dla EPA,
- I. mając na uwadze, że IEPA stanowią krok w kierunku pełnych EPA,
- J. mając na uwadze, że Unia Europejska oferuje krajom AKP całkowicie bezkwotowy i bezcłowy dostęp do rynków UE, przewidując okresy przejściowe dla ryżu (2010 r.) i cukru (2015 r.),
- K. mając na uwadze znaczne różnice między możliwościami poszczególnych państw AKP, jak również między AKP a Unią Europejską,

Środa, 25 marca 2009 r.

- L. mając na uwadze, że konkurencja między gospodarkami UE i AKP ma ograniczony charakter, ponieważ na zdecydowaną większość eksportu unijnego składają się towary, których kraje AKP nie produkują, lecz potrzebują do bezpośredniej konsumpcji albo dla przemysłu krajowego,
- M. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy i gospodarczy oznacza, że polityka handlowa będzie odgrywała większą niż kiedykolwiek rolę w krajach rozwijających się, aby mogły one wykorzystać w pełni możliwości wynikające z handlu międzynarodowego,
- N. mając na uwadze, że w tekstach EPA zawarto klauzulę największego uprzywilejowania, która ustanawia normalne, niedyskryminujące taryfy na przywóz towarów, z myślą o zapewnieniu traktowania wszystkich eksporterów w taki sam sposób jak najbardziej uprzywilejowanego eksportera,
- O. mając na uwadze, że wynegocjowane między Wspólnotą Europejską i krajami AKP nowe, poprawione zasady pochodzenia potencjalnie mogą przynieść krajom AKP znaczne korzyści, jeżeli zostaną odpowiednio wdrożone, z należytym uwzględnieniem ograniczonych poziomów zdolności produkcyjnych tych krajów,
- P. mając na uwadze, że celem unijnej strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej jest wspieranie zdolności krajów rozwijających się do wykorzystywania nowych możliwości handlowych,
- Q. mając na uwadze, że pełna EPA będzie nieuchronnie warunkować zakres i treść przyszłych umów zawieranych pomiędzy krajami AKP a innymi partnerami handlowymi oraz stanowisko regionu w negocjacjach,
- R. mając na uwadze, że bilans handlowy między Unią Europejską a Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) jest równy pod względem wymiany handlowej między tymi regionami,
- S. mając na uwadze, że Ghana jest członkiem ECOWAS, w której skład wchodzi 15 państw; mając na uwadze występujące w tym regionie znaczne różnice w wielkości poszczególnych krajów i wysokości ich PKB,
- T. mając na uwadze, że 12 z 15 państw należących do ECOWAS uznawanych jest za kraje najsłabiej rozwinięte,
- U. mając na uwadze, że Ghana, Wybrzeże Kości Słoniowej i Nigeria nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych; mając na uwadze, że nierówna wysokość środków, którymi dysponują rządy oraz możliwości w ramach regionalnej grupy państw ECOWAS może powodować potencjalne problemy, ponieważ większość członków ECOWAS stanowi kraje najmniej rozwinięte,
 1. potwierdza swoją opinię, że o ile są dobrze sporządzone, EPA stanowią szansę na ożywienie stosunków handlowych AKP-UE, promowanie różnorodności gospodarczej AKP oraz regionalnej integracji, jak również na zmniejszenie ubóstwa w krajach AKP;
 2. uznaje korzyści, jakie miało dla eksporterów zawarcie IEPA między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a krajami AKP z drugiej strony, rozwijając możliwości eksportu do Unii Europejskiej po wygaśnięciu w dniu 31 grudnia 2007 r. preferencji taryfowych przewidzianych w umowie z Kotonu. i tym samym zachowując i znacznie poszerzając dla Ghany możliwości eksportu do Unii zarówno dzięki pełnemu dostępowi do rynku, jak i poprawionym zasadom pochodzenia;
 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Wspólnota Europejska oferuje krajom AKP w pełni bezcłowy i bezkwotowy dostęp do rynku Unii dla większości produktów w celu wsparcia liberalizacji handlu między krajami AKP a Unią;
 4. podkreśla, że EPA z Ghaną w żadnym razie nie powinna zagrozić spójności ECOWAS lub osłabić jej integracji regionalnej;
 5. przypomina, że choć porozumienie przejściowe jest zgodne z zasadami WTO i może być uznawane za pierwszy etap procesu, nie przetransformuje się automatycznie w pełną EPA;

Środa, 25 marca 2009 r.

6. wskazuje, że zasady WTO nie wymagają ani nie zakazują zawierania umów w sprawie usług lub tzw. kwestii singapurskich;
7. uznaje ustanowienie okresów przejściowych w ramach przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w celu umożliwienia im dostosowania do zmian zachodzących w wyniku umowy, a także wzywa władze odnośnych krajów do dalszego wspierania interesów MŚP w prowadzonych przez nie negocjacjach zmierzających do podpisania pełnej umowy;
8. wzywa kraje AKP do kontynuowania procesu liberalizacji i zachęca do rozszerzenia takich reform poza handel towarami, tak aby pogłębić również liberalizację handlu usługami;
9. wzywa Komisję, żeby nie wywierała na Ghanę niepotrzebnych nacisków w sprawie zgody na zobowiązania do liberalizacji w dziedzinie usług publicznych i tzw. „kwestii singapurskich”;
10. wzywa Unię, aby udzielała silniejszego i odpowiedniego wsparcia zarówno władzom krajów AKP, jak i sektorowi prywatnemu, tak aby ułatwić przekształcenie gospodarek po podpisaniu IEPA;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wyjaśnienia faktycznego podziału środków w regionie AKP przewidzianych na wydatki priorytetowe w ramach zwiększonego budżetu pomocy na rzecz wymiany handlowej;
12. przypomina o przyjęciu w październiku 2007 r. strategii UE w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej, w ramach której podjęto zobowiązanie do zwiększenia zbiorowej pomocy UE dotyczącej handlu do 2 mld (2 000 000 000) EUR rocznie do roku 2010 (1 mld EUR od Wspólnoty, 1 mld EUR od państw członkowskich); nalega, aby region Afryki Zachodniej otrzymał odpowiednią i sprawiedliwą część;
13. wzywa do wczesnego określenia i zapewnienia części środków z pomocy dla handlu; podkreśla, że fundusze te powinny stanowić dodatkowe środki, a nie tylko inną postać finansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), że powinny być zgodne z priorytetami państw Ghany, a ich udostępnianie powinno przebiegać terminowo, w sposób przewidywalny oraz w zgodzie z harmonogramami wykonawczymi krajowych i regionalnych planów rozwoju strategicznego; sprzeciwia się wszelkim formom warunkowości związanej z EPA w sprawach dotyczących przyznawania pomocy europejskiej i apeluje do Komisji o zagwarantowanie, żeby dostęp do środków w ramach 10. EFR nie był uzależniony od wyników i postępu negocjacji;
14. wzywa odnośne kraje do udzielania jasnych i przejrzystych informacji na temat sytuacji gospodarczo-politycznej i rozwoju w tych krajach w celu polepszenia współpracy z Unią Europejską;
15. podkreśla znaczenie przejrzystego gospodarowania zasobami naturalnymi, które mają kluczowe znaczenie dla rozwoju; wzywa negocjatorów pełnych EPA do pełnego rozliczania z takich mechanizmów oraz o przedstawienie w zakresie najlepszych praktyk, aby umożliwić Ghanie maksymalne wykorzystanie takich zasobów; w tym kontekście potwierdza postanowienia swojej rezolucji z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: nowe partnerstwo ⁽¹⁾ i wzywa Komisję do zagwarantowania, że międzynarodowe przedsiębiorstwa z siedzibą w UE, posiadające zakłady produkcyjne w krajach AKP, przestrzegają zasadniczych norm Międzynarodowej Organizacji Pracy, konwencji społecznych i środowiskowych oraz umów międzynarodowych celem osiągnięcia światowej równowagi między wzrostem gospodarczym a wyższymi normami społecznymi i środowiskowymi;
16. podkreśla znaczenie handlu między regionami oraz potrzebę wzmocnienia regionalnych stosunków handlowych w celu zagwarantowania trwałego wzrostu w regionie; podkreśla znaczenie współpracy i spójności między różnymi podmiotami regionalnymi;
17. zachęca do dalszego obniżania taryf celnych między krajami rozwijającymi się a grupami regionalnymi, które dziś stanowią od 15 do 25 procent wartości handlowej, do dalszego promowania handlu na linii południe-południe, wzrostu gospodarczego i integracji regionalnej;

(1) Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 45.

Środa, 25 marca 2009 r.

18. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie unii celnej w grupie krajów Afryki Zachodniej i podejmowane próby utworzenia unii walutowej, biorąc szczególnie pod uwagę korzyści dla przedsiębiorstw, dostępne w wyniku synchronizacji regionu Afryki Zachodniej, prowadzącej do szerszego rynku, zwiększonego handlu i większych możliwości osiągnięcia korzyści skali;
19. wzywa do ustanowienia odpowiednich i przejrzystych mechanizmów monitorowania – z jasno określoną rolą i zakresem oddziaływania – w celu śledzenia wpływu EPA przy większej odpowiedzialności ze strony krajów AKP oraz szerokich konsultacjach z zainteresowanymi stronami; podkreśla, że pełny przegląd IEPA musi zostać przeprowadzony w terminie pięciu lat od podpisania, a dotyczy on społeczno-gospodarczych skutków umowy, w tym kosztów i konsekwencji jej stosowania, co umożliwia dokonanie poprawek w przepisach umowy i dostosowań w jej wykonywaniu;
20. domaga się, by zgodnie z zasadami deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy jej udzielanie było m.in. uwarunkowane zapotrzebowaniem na pomoc, i w związku z tym wzywa kraje AKP do określenia w jakim celu potrzebne są dodatkowe fundusze powiązane z EPA, szczególnie w odniesieniu do ram regulacyjnych, środków ochronnych, ułatwień handlowych, wsparcia w zapewnieniu zgodności z międzynarodowymi normami sanitarnymi i fitosanitarnymi oraz normami w zakresie własności intelektualnej, a także struktur mechanizmu monitorowania EPA;
21. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu ponownego rozpoczęcia negocjacji w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju oraz zagwarantowania, że umowy dotyczące liberalizacji handlu nadal będą wspierać rozwój krajów biednych;
22. jest przekonany, że dla krajów AKP pełne EPA powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, a nie rozwijanie alternatywne;
23. szanuje potrzebę rozdziału o ochronie handlu z dwustronnymi zabezpieczeniami; wzywa obie strony do unikania niepotrzebnego stosowania tych środków ochronnych; wzywa Komisję, aby w ramach ciągłych negocjacji mających na celu zawarcie wszechstronnej umowy o partnerstwie gospodarczym przyjęła przegląd środków ochronnych zawartych w tymczasowej umowie o partnerstwie gospodarczym w celu zagwarantowania właściwego, przejrzystego i szybkiego korzystania z tych środków, pod warunkiem spełnienia kryteriów dotyczących ich stosowania;
24. odnotowuje istnienie ogromnej różnicy między poziomami wydatków publicznych na subwencje i pomoc dla rolnictwa: podczas gdy UE wydaje na ten cel 55 mld EUR rocznie, a USA – 55 mld USD rocznie, Ghana od lat 80-tych nie udzieliła żadnego wsparcia swoim rolnikom ani producentom produktów rolnych;
25. uważa, że mimo iż ghańskie produkty żywnościowe mają preferencyjny dostęp do rynku unijnego, EPA nie może przyczynić się do rozwoju ghańskiej produkcji rolnej, dopóki zdolność produkcyjna nie zostanie wzmocniona i zmodernizowana dzięki inwestycjom technicznym i finansowym;
26. zauważa, że stawia to w niekorzystnej sytuacji kraje AKP poprzez zmniejszanie ich konkurencyjności zarówno w odniesieniu do handlu krajowego, jak i zagranicznego, ponieważ ich produkty są rzeczywiście droższe od produktów subwencjonowanych przez UE i USA;
27. popiera w związku z tym uzgodnione wyjątki od taryf celnych dotyczące głównie produktów rolnych oraz niektórych przetworzonych produktów rolnych, biorąc pod uwagę fakt, że wyjątki te opierają się przede wszystkim na potrzebie ochrony nowo powstających gałęzi przemysłu lub wrażliwych produktów w tych krajach;
28. odnotowuje, że Ghana uzyskała wyłączenia pozycji taryfowych dla drobiu i innego mięsa, pomidorów, cebuli, cukru, tytoniu i piwa;
29. podkreśla, że pełna EPA powinna zachęcać do eksportu towarów przetworzonych przy prostszych i poprawionych zasadach pochodzenia, zwłaszcza w sektorach kluczowych, takich jak rolnictwo;

Środa, 25 marca 2009 r.

30. zauważa, że IEPA już zawiera rozdział poświęcony współpracy w dziedzinie rozwoju (tytuł 2), który obejmuje współpracę na rzecz rozwoju, dostosowanie fiskalne, konkurencyjność po stronie podaży, infrastrukturę wspierającą przedsiębiorczość i który trzeba w pełni realizować; podkreśla, że w ramach pełnej umowy regionalnej należy pilnie zamknąć rozdziały dotyczące usług, inwestycji i zasad dotyczących handlu, wzywa obie strony do przestrzegania uzgodnionego zobowiązania dotyczącego zakończenia negocjacji w dziedzinie konkurencji i zamówień publicznych dopiero po zbudowaniu odpowiedniego potencjału;
31. podkreśla, że każda pełna EPA musi również zawierać przepisy z zakresu dobrego zarządzania, przejrzystości organów politycznych i praw człowieka;
32. zwraca uwagę, że EPA powinny przyczynić się do osiągnięcia MCR;
33. wzywa negocjujące strony do uwzględnienia wiążących ustaleń dotyczących inwestycji, konkurencji i zamówień publicznych, które mogłyby wzbudzić zainteresowanie prowadzeniem działalności i inwestowaniem w Ghanie oraz zwraca uwagę, że ze względu na powszechne stosowanie przepisy te przyniosą korzyści zarówno konsumentom, jak i lokalnej administracji publicznej;
34. pragnie podkreślić znaczenie udziału podmiotów niepublicznych i innych zaangażowanych podmiotów w regionie ECOWAS, jak również analizę skutków EPA, co pomoże w budowaniu prawdziwego partnerstwa niezbędnego w celu monitorowania EPA;
35. domaga się szybkiej procedury ratyfikacji w celu bezzwłocznego udostępnienia krajom partnerskim korzyści płynących z przejściowej EPA;
36. zaleca przyjęcie elastycznego, dostosowanego do potrzeb i pragmatycznego podejścia w trwających obecnie negocjacjach dotyczących pełnej EPA; w tym kontekście wzywa Komisję, aby uwzględniła zwłaszcza wnioski Ghany dotyczące aspektów rozwojowych umowy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje konkluzje GAERC z maja 2008 r.;
37. zachęca negocjujące strony, aby zgodnie z planem zakończyły negocjacje w 2009 r.; zachęca strony do dołożenia wszelkich starań w celu planowego zawarcia wszechstronnych umów o partnerstwie gospodarczym między krajami AKP a Unią Europejską do końca 2009 r.;
38. podkreśla, że pełna EPA powinna obejmować klauzulę rewizyjną i całościową ocenę wpływu, które należy przeprowadzić w terminie 3–5 lat od podpisania umowy; domaga się udziału Parlamentu Europejskiego i parlamentu Ghany we wszelkich przegląдах umowy;
39. podkreśla w szczególności kluczową rolę parlamentów AKP i podmiotów niepaństwowych w monitorowaniu i zarządzaniu umowami o partnerstwie gospodarczym i zwraca się do Komisji o zapewnienie ich systematycznego zaangażowania w proces odbywających się negocjacji; stoi na stanowisku, że wymaga to precyzyjnego planu dla krajów Unii i AKP opartego na podejściu uczestniczącym;
40. uznaje za istotne, by w ramach realizacji umowy o partnerstwie gospodarczym ustanowić właściwy system monitorowania koordynowany przez odpowiednią komisję parlamentarną i z udziałem członków Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rozwoju, zapewniając stosowną równowagę między utrzymaniem wiodącej roli Komisji Handlu Międzynarodowego a ogólną spójnością polityki handlowej i polityki na rzecz rozwoju; jest zdania, że ta komisja parlamentarna powinna działać w sposób elastyczny oraz aktywnie koordynować swoją pracę z pracami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; uważa, że to monitorowanie należy rozpocząć po przyjęciu każdej przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym;
41. nalega, aby Parlament był szczegółowo informowany i w pełni uczestniczył w przejściowym procesie negocjacyjnym;
42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów AKP, Radzie Ministrów AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.